

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΙ' ΑΣΤΕΙΑ

Οί συνδυασμοί Σερρών και ή επιφυλάξεις του κ. Τσαλδάρη. Ο κ. Αργυρός, όστις λάμπει, χωρίς να είναι... άσημνος. Η πίστις του κ. Παλαμά ως ποιητού. Ο Καλαποθάκης και ή δημοσιογραφική του επιχείρησις. Τον έπηρεσε... έ «Σατανάς!» Καλαποθάκης — Γαβριηλίδης — Τρικοπίης. Πώς εξέδεθη το «Εμπρός» κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Κατά τις τελευταίες έλογές στις Σέρρες έγιναν δυό λαϊκοί συνδυασμοί.

Ο ένας υπό τον παλαίμαχον πολιτευτή κ. Αργυρόν και ό δεύτερος, από κάποιον άλλον.

Στόν κ. Τσαλδάρην όμως έγινετο μεγάλη πείσις γιά να χρώσι το συνδυασμό του κ. Αργυρού.

Ο κ. Τσαλδάρης όμως, άγνωστον γιατί, απέβλεπεν ύπερ του δευτέρου συνδυασμού.

Οί φίλοι του όμως επέμεναν ν' αὐτοί και τόν στενωροφούσαν να χρώσι τόν κ. Αργυρόν, φίλον παλαιόν και σημαχητήν επολιτικόν...

Ετόνξαν μάλιστα τήν πολιτικότητα του κ. Αργυρού γιά τό κόμμα.

Κι' ό κ. Τσαλδάρης, αφού τοῖς άκουσε, τοῖς εἶπε :

—Φίλοι μου, πᾶν τό λάμπον δέν εἶνε χρυσός και ό κ. Αργυρός δέν εἶνε... άσημνος!

Μεταπεισθεῖς όμως κατόπιν, έγραψεν τόν συνδυασμόν του κ. Αργυρού, ό όποιος απέδειξε γιά τό κόμμα... χρυσός!

Μιά φορά ένας δημοσιογράφος, ρώτησε τόν ποιητή κ. Κων. Παλαμά :

—Θά εἶχατε τήν καιωσίγη, κ. Παλαμά, να μου λέγατε, τί πιστεύετε γιά τήν Τέχνη;

—Τί πιστεύω; απάντησε ό κ. Παλαμάς. Δέν πιστεύω τίποτα!

—Τίποτα!

—Τίποτα άπόλύτως!

—Καλά, δέν στρέφεται ή σκέψι σας, σε κανένα δόγμα;

—Όχι.

—Μά πώς εἶνε δυνατόν να μη πιστεύετε σε τίποτα!

—Αφού εἶνε ανάγκη να πιστεύω σε κάτι, σός λέω ότι πιστεύω σ' ένα και μόνον. Πιστεύω στην ακωνιότητα της στιγμής και σε τίποτε άλλο, άπόλύτως!

Τήν πρώτη εφημερίδα, που εξέδωκεν ό μαμαρίτης Δ. Οΐκ. Καλαποθάκης, ό άειμνηστος διευθυντής του «Εμπρός», ήταν σατιρική, έβγαυε στο Βόλο, έφερε τόν τίτλο «Σατανάς» και εξέδιδετο εκεί επί τρία χρόνια.

Όταν μια ήμερα έπεσε στα χέρια του Γαβριηλίδη, ένα φύλλο του «Σατανά», τοῦ έκαμεν έντύπωσι ή φιλοσοφική εϋθυμολογία της εφημερίδος, ή όποια ήταν άγνωστη γιά τὰ σατιρικά της εποχής ζέκνεις φύλλα.

Πρώτη, λοιπόν, δουλειά του Γαβριηλίδη ήταν, να φέρη τόν Καλαποθάχη στην Αθήνα και να τον... εξαγαλείψη κατόπιν.

..... Ο ΣΑΤΑΝΑΣ, σε έφερε στην Αθήνα, τοῦ έλεγον οι φίλοι του, και προκοπή περιμενες!

Και όμως ό Καλαποθάκης, πρόκοψε.

Σε λίγο καιρό εξέδωκε τη «Σημείαν». Ός γραφεία ή «Σημείαν» χρησιμοποιούσεν ένα... ύπόστεγο στην όδον Σταδίου.

Κι' όμως συχνάζαν εκεί όλοι οι λόγιοι και ποιηταί της εποχής ζέκνινς ό Δημ. Κορομηλάς, ό Σουφής, Μπάμπης Άννινος, Θεόδ.

Μαργαλέο και τόν πιο συγχνηστό τρώων.

Τόν συνεβούλευσε να ζήση τό έξής κοινά στη γυναίκα του γιά τήν όποιαν επίσης είχε δείξει τόση σκληρότητα και τόση άδιαφορία ό Σατωβριάνδος.

Υστερα παρακάλεσε τόν Σατωβριάνδο ν' άνοξιη τό παράθυρο. Ζωήρες κόκκινες άχτινες τού ήλιου πού βασιλευσε, μπήκαν τότε στο δωμάτιο. Η Παυλίνα θεμήθηκε τα σχέδια πού έκαναν λίγες ήμέρες πριν να πάνε να ζήσουν στην έξοχή, κ' έλαψε. Μετά λίγη ώρα ζήτησε ν' αλλάξει χειρόβδι. Μά ό γιατρός δέν της τό επέτρεψε, γιατί ήταν πάρα πολύ έξασθενημένη.

Τέλος άρχισε ή επθανάτια άγωνία. Η Παυλίνα έδραζε κάθε τόσο τό ισχνό χέρι της πάνω στο στήθος της κι' έλεγε :

«Εκεί εἶνε!»

Ο Σατωβριάνδος τήν ρώτησε αν τόν άναγνώριζε. Η Παυλίνα τότε προσπάθησε να χαινογείωση και έγενεψε με τό κεφάλι της...

Και ύστερα άδανε.

Αυτό ήταν τό δραματικό τέλος της γυναίκας αυτής πού είχε τόσο πολύ άγαπήσει και τόσο λίγο άγατηθή!..

Βελλιαντής, Αριστοτέλης Κορογιάνης, ό Κωστής Παλαμάς, ό Κολιακίανος, ό σίμικα πρόεδρος μας στο Λαοδόν, ό Κοκκοσιάνος, ό Ποιάνης, ό Σάββος Μερκούρης, ό νόν Δύμαχος, Αθήναιος, ό όσκιος άνακατεύεται τότε με τη δημοσιογραφία και πολλά πολιτικά της έποχης.

Όλοι αὐτοί, αφού έγραψαν και δύνανε κάτι στη «Σημείαν», τό στρώσαν ένταυ ατή... χαρτοπωξία και πάζανε, ως τό προεί... Πολλές φορές μάλιστα, όταν γίνανε και τό τελευταίο τους πεντοδράχμιο, πάζανε... άέρα!

Σάν άρχιζε λοιπόν ό άέρας, άκούγότανε ό Μπάμπης Άννινος να λέη :

—Άρχισε τό... βορραδάκι! ΚΟΥΜΠΩΘΗΤΕ!

Έλατε όμως από λίγο, ή «Σημείαν» έπαψε. Πριν πάρη, μετατέθη, από τό ύπόστεγο, σ' ένα κωμαράκι της όδοϋ Σουλανίου, όπου και εξέπνευσε.

Μα όταν φωτούσαν τόν Καλαποθάχη :

—Πάει και ή «Σημείαν», έπαψε;

—Απαντούσε άτάραχος :

—Δέν έπαφεν ή «Σημείαν», μόνον... ύπεστάλη!

Και πράγματι, ύστερα από λίγο καιρό, ή «Σημείαν» έανακουμάτισε, αλλά γιά λίγο καιρό.

Και ύπεστάλη και πάλιν, αλλά διά παντός τη φορά αὐτή.

Πέρασε κάμποσο καιρός κι' ό Καλαποθάκης, ζαναξεδόθηκεν εφημερίδα, αλλά υπό άλλον τίτλον καιά. Το «Σύνταγμα». Το «Σύνταγμα» ήταν καθαρά και φανατική Τρικοπίκη εφημερίδα.

Εξεδόθη δέ στην όδον Σοφοκλέους, και απέναντι φοιρήσε της οικίας, πού ήταν κατόπιν το «Εμπρός». Αν όμως τό «Σύνταγμα» εἶχεν άδρα, τα γραφεία του δέν είχαν ούτε έπιπλο, ούτε... σεντέλιας.

Ένας μόνον σεντέλιος ύπάρχεε μωραχά, ό κ. Γεώργ. Παύλ.

Η λειτουργία του Καλαποθάχη προς τόν Τρικοπίτη, ήταν άπεραφορική. Αλλά και ή έκτιμησις του Τρικοπίτη, προς τόν Καλαποθάχη, μεγάλη.

Τόσο καιά και με τόση σαφήνια διατέλωνε ό Καλαποθάκης στα άδρα του τις ιδέες του Τρικοπίτη, ώστε πολλές φορές ό απεραφανής πολιτικός, ως τόν άπεκαίλει, έλεγε με ειλικρινή ένδοξασιασμό :

—Κάλλιον έμού εϋμηναίσι τας ιδέας μου, ό κ Καλαποθάχης στο «Σύνταγμα».

Αλλά και τό «Σύνταγμα» δέν βασταζε πολύ και μια ήμερα έκλεισε κι' αυτό.

—Έπαψε τό «Σύνταγμα»; φωτούσαν πάλιν τόν Καλαποθάχη.

—Όχι, απεκρινετο, άτάραχος πάντοτε αὐτός, δέν έπαψε, αλλά..... ΑΝΑΘΕΩΡΕΙΤΑΙ!

Αλλά ή αναθεώρησις του..... «Συντάγματος» δέν έτελείωσε ποτέ κι' έτσι ή εφημερίς δέν ζαναξεδόθη. Κι' ό Καλαποθάκης έπαυσε δοῦναι στην «Ακρόπολι», δεκαπέντε χρόνια, μετά τήν..... προκλησί του στην Αθήνα, από τόν Γαβριηλίδη.

Πέρασε κάμποσο καιρός και ό Καλαποθάκης, άπογράψισε να βγάλη τό «Εμπρός».

Ετόμισσε λοιπόν τό γυναικό σπίτι, πού εἶνε στην όδον Σοφοκλέους και βοηθητικόν και από τό μακαρήτη Καρτάλη, τόν πολιτευτή Βόλου, κουβάλησε μερικά έπιπλα γραφείου, από τό... Δημοκρατικό!

—Μά θα βασταξή τό «Εμπρός», τοῦ λέγανε μερικά φίλοι του, ή θα έζη κι' αυτό τήν τύχη του «Συντάγματος» και της «Σημείας»;

Κι' ό Καλαποθάκης απαντούσε, πάντοτε, άτάραχος :

—Και τί εἶνε, άρέ, τό «Εμπρός»; «Σημείαν» εἶνε να ύποσταλή ή «Σύνταγμα» γιά να τό καταργήσουν!.. Το «Εμπρός» εἶνε... ΕΜΠΡΟΣ και θα παραμένη πάντοτε διαρκές, χωρίς να σταματήση ποτέ. Γιατί, αν σταματούσε, δέ θα ήταν ΕΜΠΡΟΣ!..

Και πράγματι έτραβήξε έμπρός, χωρίς να προσκοδη ποθενά, κρυάρχησε στην γνώμη τήν Ελληνική, και όταν έσταμάτησε, δέν σταμάτησε, παρά... έμπρός στον τάφο του άληγομνήτου Καλαποθάχη!..

